

இரண்டாம் நூல்களையும் தொடர்ந்து வாசித்த தால் ஈடுபாடு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

இந்த நூல்களைத் தொடர்ந்து லெனின் எழுதிய 'அரசு' என்கிற சிறுநூலையும் வாசிக்க கொடுத்துார். பொதுவாக ஜனநாயக அடிப்படையில் தரேந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு கட்சியின் ஆட்சிதான் அரசு என இந்த நூலை வாசிக்கும் முன் நினதத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அரசு என பது நிலையான ஒரு அதிகாரவர்க்கம் தான். அந்த அதிகாரவர்க்கம் தான் எப்போதும் நிலையாக இருக்கும். தரேந்தெடுக்கப்படும் போது கட்சிக்காரர்கள் அரசு என்ற இயந்திரத்திற்கு வருவார்கள். போவார்கள். ஏற்கனவே ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் பதவியை விட்டு இறக்கம் பெற்றவர்கள் அவர்கள் ஆட்சியின் போது இருந்த காவல்துறையினர் ஏதாவதொரு காரணத்தக்கபிறி அவர்களை அடிப்பார்கள். நீதிமன்றம் முன்பு இருந்த ஆட்சியாளர்களைத் தண்டித்து சிறையில் தள்ளுகிறது. ஏற்கனவே காவல்துறையிடம் அடிவாங்கி, நீதிமன்றத்தால் சிறக்கக் குச் சன்றவர்கள் திரும்பவும் ஆட்சிக்க்கு வருகிறார்கள். இப்படி ஒரு சமூகத்தில் தான் 'மியூசிக்கல் சரே' எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அமைப்புகள் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம். அரசு என்கிற நூலை வாசித்தப் பின் புகுதான் இந்த அரசமைப்பு என பது நிரந்தரமானது. அந்த அதிகாரக் கட்டமைப்பை அடித்து நொறுக்காமல் சமூகமாற்றம் சாததியமில்லை எனப் புரிந்தது. சமூகத்தில் புரட்சிக்கரமான போராட்டமில்லாமல் பொதுஉடமைக்கான போராட்டமில்லாமல் சமூக மாற்றம் சாததியமில்லை.

0000 0000000000 0000 00000000000000 0000000000 00000000000000 0000 0000000000000000

லீபன் ஹெட் எழுதிய 'சிலந்தியும் ஈயும்' எனும் நூல் எனக்கு இன்னொரு பரிமாணத்தையும் ஆழமான புரிதலையும் உருவாக்கியது. சிலந்தி பொதுவாக வலக்கைகள் ளதோன் இருக்கும். வலையின் பக்கத்தில் வரும் ஈக்களை சிலந்தி அடித்து சாப்பிடும். ஈக்கள் எல்லாம் சரேந்து ஒரு நாள் பசியது. நாமெல்லாம் தனித்தனியாக போவதால் தான் நம்ம சிலந்தி அடித்துச் சாப்பிடுகிறது. அதனால் தான் சாகிறோம். நாம் இனிமேல் ஒன்றாகச் சரேந்து போய் சிலந்தி வலையை மோதினால் வலையைப் பிய்த்து எறிந்து விடலாம் என ஈக்களெல்லாம் பசிக்கொண்டிருந்தபோது, அப்போது குறுக்கிட்டு ஒரு ஈ மட்டும் சந்தக்கேப்ட்டு அது நம்மளால் முடியுமா எனக் கேட்டது. ஈக்களே முதலில் ஒற்றுமையாகக் இருக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள் என நூலாசிரியர் கூறுவார். எல்லா ஈக்களும் சரேந்து சன்ற சிலந்தியின் வலையில் மோதியது. அதன்பிறகு சிலந்தி வலையே இல்லாமற் போனது. தொழிலாளி வர்க்கம் என பதும், உழக்கையும் வர்க்கம் என பதும் இவ்வூல்கில் பரந்து விரிந்தது. ஆளும் வர்க்கம் என பது மிக சிறிய பகுதிதான். தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒன்று திரண்டால் ஒற்றுமையோடு போராடினால் நம்முடைய வெற்றியையாரும் தடுக்க முடியாது என பது தான் 'சிலந்தியும் ஈயும்' நூலில் நான் புரிந்து கொண்டது.

அந்நூல் ஒரு திருக்கூறள் மாதிரி மிகவும் சூரூக்கமான தொழிலாள வர்க்க உணர்வு

ஊட்டக்கூட்டிய ஒரு நூல். இதிலிருந்துதான் தொடங்கியது எனப் பரந்துபட்ட நூல் வாசிப்பு. இப்படி வாசித்த பிறகு வார இதழ்கள், பக்கெட் நாவல்கள் போன்றவற்றை வாசிப்பதையெல்லாம் நான் விட்டுவிட்டேன்.

000000000 00000000 00000 000000000000000 000000 000000000 0000000000 0000000000000000 ?

இயக்கம் சார்ந்து இயங்கினேன் என்றெல்லாம் சொல்ல முடியாது. அப்போதிரந்து இருப்பொது உடமை இயக்கங்களாக உள்ள வித்தியாசங்கள் எனக்குத் தெரியாது. அப்போது மாணவப் பருவத்திலிருந்தே. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் மார்க்சிஸ்ட் கட்சி எனச் சொல்வார்கள் ஆனால் எங்கள் ஊரில் ரடை கம்யூனிஸ்ட், லெஃப்ட் கம்யூனிஸ்ட் என்றதான் அவர்களே அடையாளப்படுத்துவார்கள். சோவியத் சார்பு, சீனச் சார்பு, என்கிற இந்த விஷயங்களெல்லாம் எனக்குப் பற்றியவில்லை. பொது உடமை இயக்கத்திலிருந்து யார் கப்பிட்டாலும் வலையைக் கப்போவனே.

அந்தக் காலகட்டத்தில் சுவர் எழுத்தெல்லாம் நன்றாக எழுதுவனே. கட்சியின் சின்னங்கள் வரைவது உட்பட. சூத்தியல் அரிவாள் நட்சத்திரமும் வரைவனே, கதிர் அரிவாள் சின்னமும் வரைவனே. ஒரு நாள் இரவு எங்கள் ஊர் பஞ்சாயத்து போர்டு சுவற்றில் ஒரு பீடியை பிடித்துக் கொண்டு கதிர் அரிவாள் சின்னத்தை வரைந்து கொண்டிருந்தேன். அது வரைவது சிரமமான வேலை. சுவற்றில் வரைவது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும். அப்பொழுது ஒரு கார் வந்து நின்றது. அன்று எல்லோரும் பிரச்சாரத்தையெழுதிட்டு வந்தார்கள். தராதங்கவலை என்பவர் எங்கள் வட்டார இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மலேமும் எனது உறவினர். மிகவும் மரியாதைக்குரிய, எளிமையான ஒரு தோழர். மிகவும் வசதியானவர். எளிமையான முறையில் ஒரு விதவையைத் திரும்பும் செய்ந்து கொண்டவர்.

எல்லா தோழர்களும் பக்கத்தில் இருந்த கட்சி அலுவலகத்திற்குள் சென்று விட்டார்கள். ஒரு பெரியவர் மட்டும் தோளில் கிடக்கும் துண்டைத் தரையில் தட்டி எனக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டார். என்ன வரையீடுகள் என என்னிடம் கேட்டார். கதிர் அரிவாள் சின்னம் வரைகிறேன் என்றேன். உங்க பெயர் என்ன, உங்க அப்பா பெயர் என்ன என்று கேட்டார். எங்க அப்பா திமுக என்றேன். உங்க அப்பா திமுகங்களீடுகள் நீடுகள் ஏன் கம்யூனிஸ்ட் சின்னத்தை வரையிறிடுகள் என்றார்.

என்னங்கள் களேவி இது? எங்க அப்பா திமுக என்றால் நானும் திமுகவாக இருக்க வேண்டுமா? எங்க அப்பா கம்யூனிஸ்ட்டா இருந்தால் நானும் கம்யூனிஸ்ட்டா இருக்க வேண்டுமா? என்று கட்டாயம் உள்ளதா? எனக்கென்று சொந்த சிந்தனைகள் இருக்கக்

கபடாதா? என்று புதில் சொன்னனே. உங்களுக்கு என்ன மாதிரியான சிந்தனை எனக் கட்டார். என்ன இந்தக் கிழவன் நம்மளை ரொம்ப அறிகுக்குறானே என்று நினைத்துக் கொண்டு வயதானவர் நம்மோடு உட்கார்ந்து பசுகிறாரே என பற்ற வதைத் தபீ பியகைக் கீழே போட்டுவிட்டனே.

அப்படியே பல செய்திகளை பசிக்கொண்டே இருந்தோம். அவருக்கு டீ கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். என்னிடம் டீயைக் கொடுத்து நீங்கள் சாப்பிடுங்க தோழரே என்றார். வயசானவரா இருக்காரு, நம்மபைப் போய் தோழரே என்கிறாரே என்று எனக்குள் ஒரு திகைப்பு ஏற்பட்டது. சிறிது நேரம் கழித்து அங்கிருந்த தோழர்களிடம் என்னகைக் குறிப்பிட்டு 'இவர் நல்ல தோழர். இவரை நல்லவிதமாக பயிற்றுவிக்கணும்' என்று பக்கத்திலிருந்த தோழர் அய்யாசாமியிடம் என்னகைக் குறித்துச் சொன்னார்.

அவர் புறப்பட்டுச் சென்ற பிறகு தோழர் அய்யா சாமியிடம் யார் இவர் எனக் கட்டினேன். அவர்தான் எம்.கல்யாணசுந்தரம் என்றார். எம்.கே. என்று சொல்லக் கபடிய அவர் கட்சியின் தசீய நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர், மாநிலச் செயலாளர் நம்முடன் அருகில் அதுவும் ரோட்டோரத்தில் அமர்ந்து டீ சாப்பிட்டது எனக்குள் ரொம்பவும் அதிர்வை ஏற்படுத்தியது. அப்பொழுது என்னுடைய மனக் கண்ணில் காங்கிரஸ்-திமுக தலைவர்கள் பொதுகட்டடங்களுக்கு வரும் போதும் போகும் போதும் காரில் வருவதும் பரபரப்பாகத் தலைவர்களையுட்பித்தள்காரில் தொண்டர்கள் ஏற்றி விடுவதும் என்று இவற்றையெல்லாம் பார்த்த எனக்கு கமயினிஸ்ட் தலைவர்களையுட்பார்த்த பிறகு இவர்கள் பசேசளவில் அல்ல செயலிலும் பொதுஉடமைகைக் கருத்தோடான இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து எனக்குள் வந்தது. இந்நிகழ்வினிலிருந்துதான் எனக்குப் பொதுஉடமை இயக்கத்தின் மீது ஈடுபாடு வந்தது.

000000 00000000 00000000 000000000000 00000000000000000000?

சோசலிச வாலிபர் முன்னணிக் குமட்டுமல்ல அனதைத்து இந்திய மாணவர் இளைஞர் பெருமன்றத்தின் நிகழ்வுகளுக்கும் செல்வனே. நான் நன்றாகப் பாடுவனே ஆகையினால் இரு பொதுஉடமை இயக்கங்களும், அவை சார்ந்த வகெஜன இயக்கங்கள் நடத்தும் அனதைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் தவறாமல் செல்வனே. பட்டாளி வர்க்க சர்வதசீயக் தத்தனை நான் பாடுவனே. மற்றவர்கள் தொடர்ந்து பாடுவார்கள்.

இரு பொது உடமை இயக்கங்களைச் சேர்ந்த சிமிஜிஹரி, கிமிஜிஹரிசி, பிவிஷி, தொமுசு போன்ற தொழிற்சங்கங்கள் மதே தினத்தன்று மட்டுமாவது தொழிலாளி என்கிற உணர்வின் அடிப்படையில் மதே தினத்தகைக் கொண்டாட வணேடும் என பிரசாரம் போட்டு

அனதைத்து தொழிற்சங்கங்களுக்கும் கொடுத்தோம். அப்போதெல்லாம் எனக்கு பரிய பண வசதி இல்லாத காலம்.

ஆனால் அப்படியான ஒருங்கிணைப்பு எதுவும் நடக்கவில்லை. அந்தந்த தொழிற்சங்கங்கள் தனித் தனியாகவே மேதினத்தகைக்கொண்டாடினார்கள். மேதினத்தன்று நாங்கள் இருப்பது பரே மட்டும் சகைக்கிளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கொடியகைக் கட்பிக் கொண்டு பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசிய கீ தத்தபைப் பாடிக் கொண்டு ஊரசைச் சூற்றி வலம் வந்தோம். எல்லோரும் எங்களகைக் கிண்டலும் கலேயும் செய்தார்கள். பின்னர் ஐந்தாறு வருடங்கள் கழித்து எல்லா தொழிற்சங்கங்களின் பங்கறேபுடன் மேதினக் கொண்டாட்டம் நடக்கத்தான் செய்தது. தொடர்ந்து வலை செய்யும் போது இது போன்ற ஒற்றுமைகள் சாத்தியம்தான்.

0000000 0000 00000000000000 00000000 000000000000 000000000000 00000000
000000000000000000 ?

மற்ற மாவட்டங்களோடு கோவையை ஒப்பிடும் போது இங்கு சாதிப்பிரச்சனைகள் குறைவானது. இப்பொழுது சாதிய அமைப்புகள் வலுவடந்தது உள்ளதால் சாதியின் தாகம் இருப்பது போன்ற ஒரு தோற்றம் இருக்கிறது.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சாதி அடிப்படையிலான சண்டைகள் எதுவும் இங்கு இல்லை. எல்லா சாதியினரும் சகஜமாக பழகிக்கொள்வார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட, ஓடுக கப்பட்ட, பிற்புத்தப்பட்ட சாதிகளகைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்றாக கபலி வலைகைக் குப்போவார்கள். அவர்களிடம் இவர்கள் பீபிவாங்கிப் பிபிப்பார்கள். இவர்களிடம் அவர்கள் பீபிவாங்கிப் பிபிப்பார்கள். இப்படியான சகஜமான உறவுகள் தான் இருந்தன. பள்ளர்களுக்கும் பறையர்களுக்கும் சண்டை, பறையர்களுக்கும் தவேர்களுக்கும் சண்டை எனபது மாதிரியான விஷயங்களெல்லாம் இங்கு இல்லை. நாயக கர் சாதிக் காரர்கள் எங்கள் பகுதியில் பணவசதி உள்ளவர்கள். ஆனால் அவர்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையிலே உள்ளனர். ஆலகை எல்லாம் அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம். அவர்கள் மனமையாகத்தான் இருப்பார்கள். கவுண்டர் சாதியினரும் அதே மாதிரிதான்.

ஆங்காங்கே சின்னச் சின்ன புகைச்சல் இருந்திருக்கலாம். அதெல்லாம் உள்ளீர் அளவிலயே பேசுதீர்க்கப்பட்டும் விடும். பரிய சாதிப்பிரச்சனை என்று இல்லை.

சாணிப்பாலும் சவகுகடியும் இல்லலை என்றாலும் கப்ட ஏதாவதொரு விதத்தில் சாதியம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் சாதியம் இல்லையென்று சொல்கிறீர்கள். அதற்கு இடது சாரிகளுடைய பணிகள் தான் காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா?

அப்படியும் சொல்லலாம். ஆனாலும் கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இடதுசாரிகள் தொழிற் சங்கத்தையையாக வைத்தே வேலை செய்து இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் இடதுசாரிகள் இன்னும் கப்டுதல் வேலை செய்து இருக்கலாம் என்பது இன்னுடைய கருத்து. ஒருவேளை அதற்கான முகாந்திரம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருப்பதைப் போல சாதியம் இங்கு இல்லலை என்பது கப்ட காரணமாக இருக்கலாம்.

000000 00000000 00000000 0000000000000000 00000000000000 00000000 000000000000000000 ?

மிகச் சிறந்த செயல்பாடுகள் தான். அதையாராலும் மறுக்க முடியாது. இடதுசாரிகள் ஒரு மாபெரும் போராட்டத்தை நடத்தவில்லையென்றால் அமெரிக்காவின் கப்பல் படையெடுக்க வங்காள விரிகுடாவில் ஒரு அணிவகுப்பையே நடத்தி இருப்பார்கள். இந்த போராட்டத்தினால் அமெரிக்கா பின் வாங்கியது. அமெரிக்காவிற்கு எதிராக கருவொன்று எழும்புகிறது என்றால் அது இடதுசாரிகளின் கருவாகத் தான் இருக்கும். மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் எதிர் கட்சிகளாக இருந்தால், ஆளும் கட்சியுடன் அமெரிக்காவிற்கு ஆதரவாக இருப்பது வழக்கம்.

இடதுசாரிகள் மட்டும் தான் கொள்கை அடிப்படையிலும், திட்ட அடிப்படையிலும் நீண்ட காலமாக இங்கு செயல்பட்டது கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகமயமாக கல் என்பது மிக நுட்பமாக நம்மிடையே பரவி இருக்கிறது. அதைக் களைந்து எடுப்பதற்கு நிறைய போராட்டங்களை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது.

இப்போது தொலைக்காட்சியில் நிறைய விளம்பரங்கள் வருகிறது. விளம்பரப்படுத்தக் கப்டிய எந்தப் பொருளும் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுபவை அல்ல. தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள் என்று பார்த்தால் சக்தி மசலா மட்டும் தான். உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட எந்தத் தொழிலும் தமிழ்நாட்டில் இல்லை. ஹண்டாய், ஃபியட் கார் கம்பெனி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சராசரி மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதாக எதுவும் இல்லை. அதனால் உற்பத்தி சிதறந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயம் கிட்டத்தட்ட சிதறிக் கப்பட்டு விட்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில் இடதுசாரிகளின் பங்களிப்பு இந்தியா முழுமுகைக் கும் முக்கியமானது.

ஊர்ஜாதி சிவசுவாமிநாதர் ஊர்ஜாதி சிவசுவாமிநாதர் ஊர்ஜாதி சிவசுவாமிநாதர் ?

பேராட்டம், புரட்சி என்கிற கருத்தியல் தளத்திலிருந்து இரு பொது உடமைகளைக் கட்சிகளும் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை அதிகமாக கையில் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு தொழிற்சங்க வாதத்திற்குள்ளும் முடங்கிக் கொண்டார்கள். தொழிற்சாலகைகள் இருக்கிற இடங்களில் கட்சி வலுவாக இருப்பதும் மற்ற இடங்களில் பலவீனமாக இருப்பதும் எனக்கு மனக்குறை இருந்தது. உதாரணமாக கோவையில் 40 ஸ்பின்னிங் மில்கள் மட்டப்பட்டது விட்டன. அந்த மில்களை வதைத்து இயங்கிய தொழிற்சங்கங்கள் அழிந்து போய்விட்டன. இது நாம் வாழும் காலத்து நிஜம். இந்தச் சமீப நிலையில் எனக்கு சாரும் தாரை சந்திக்கின்ற வாய்ப்புகள் கிடைத்தது. அவரைப் பற்றிய நபர்களும் வாசிக்கக் கிடைத்தது. இளமையை துடிப்போடு அப்போது இருந்த எனக்கு இயல்பாகவே எம்.எல். இயக்கத்தின் மீது ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் அப்பொழுது மனித உரிமை அமைப்புகள் எல்லாம் கிடையாது.

பி.வி.பக்தவத்சலம்தான் மனித உரிமை அமைப்பை தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலில் தொடங்கியவர். அவரை கோவை மாவட்டத்திற்கு அழைத்து வந்து மனித உரிமை அமைப்புகளைக் கட்டுவதற்கான வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தோம். எம்.எல். இயக்கத்தில் ஈடுபாடு அதிகமாக இருந்தாலும் தனி நபரை அழித்தொழித்தல் என்கிற கோட்பாட்டில் எனக்கு உடன்பாடு கிடையாது. மக்கள் திரள் பேராட்டத்தின் மீலமாகப் புரட்சியை முன்னெடுப்பது, உறுதியான பேராட்டங்களை நடத்துவது, அதற்கான குழுகளை உருவாக்குவது என்ற அடிப்படையில் இயங்கிக் கொண்டு இருந்தபோது தவேயைற்ற முறையில் அமைப்பு சிதைந்து போனது. சீரான, சிவலிங்கம், பாலன் போன்றவர்களை திருப்பத்தூரில் வதைத்துக்கொன்றார்கள். இந்த நிகழ்விற்குப் பிறகு கட்சி நடவடிக் கை என்ற பெயரில் எல்லோரும் சிதறிப்போகின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சமீப நிலையில் நான் தனிமைப்படுத்தப்பட்டேன்.

ஊர்ஜாதி சிவசுவாமிநாதர் ஊர்ஜாதி சிவசுவாமிநாதர் ஊர்ஜாதி சிவசுவாமிநாதர் ?

எம்.எல். இயக்க நடவடிக் கையிலிருந்து விலகல் தன்மை வந்தவுடன் எந்த செயல்பாடுகளும் இல்லாமல் இருந்தபோதுதான் சின்னகைக்கு வந்தன. இங்கு வந்த போதுதான் பாரதிராஜாவின் கிழக்கே போகும் ரயில் என்ற படத்தைப் பார்த்தன. அந்தப் படத்தைப் பற்றிய விமர்சனம் ஒன்றை பாரதிராஜாவிற்கு எழுதி அனுப்பினேன். அந்த விமர்சனத்தைப் பிடித்துவிட்டு சந்திக்க வரச்சொல்லி இருந்தார் பாரதிராஜா. அப்பொழுது வேலையைற்ற இளைஞர்களைப் பற்றிய கதை ஒன்றை அவரிடம் சொன்னேன். அந்தக் கதை அவருக்குப் பிடித்துப்போனது. அந்தக் கதையை படமாக கலாம். நீங்களே வசனம் எழுதுங்கள் என்றார். இதையான் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. உதவி

இயக்குநராக வணைமென்றுதான் எனக்குள் ஆசை இருந்தது. 'நிழல்கள்' என்ற படத்திலிருந்து என்னுடைய சினிமா வாழ்க்கை தொடங்கியது. அதைத் தொடர்ந்து சினிமாவிலேயே மிழ்கிப்போனேன். சினிமாவைக் குள் மிழ்கிப்போனது வாழ்க்கையில் பெரும் முன்னேற்றம்தான். ஆனால் கருத்தியல் ரீதியாகப் பெருத்த பின்னடைவுதான்.

0000000000 000000000000 00000000 ?

கலமைணி என்ற நண்பர் இருந்தார். நான் இயக்கினால் நீங்கள் தயாரிப்பாளராக இருங்கள், நீங்கள் இயக்கினால் நான் தயாரிப்பாளராக இருக்கிறேன் என்று எங்களது குள்ளாகவே முடிவெடுத்துக் கொண்டோம். எவ்வெஸ்ட் பிலிம்ஸ் என்ற நிறுவனத்தை அவர் ஆரம்பித்தார். அந்த நிறுவனத்திலிருந்துதான் 'கோபுரங்கள் சாய்வதில்லை' படத்தை அவர் தயாரித்தார் நான் இயக்குனரானேன்.

000000000000 000000000000 000000 00000000000000 00000000 ...

இயக்கத்துடனான தொடர்பு என்பது இல்லலை. இயக்கத்தில் இயங்கக்கூடிய தோழர்களைச் சந்திப்பது பழைய கதைகளைப் பசுவது தொடர்கிறது.

இப்படி இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் அப்படி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்கிற ரீதியில் இருக்கும் உரையாடல்கள்தான். அது பாட்டி வடசை சூட்ட கதையைப் பசுவது மாதிரிதான். காங்கிரீட்டான திட்டம் எதுவெனில் லாததனால் ஈடுபாட்டுடன் இயக்கங்கக் கூடிய கட்சிகள் நடத்தக் கூடிய நிகழ்ச்சிக் கு சலெவனேன். எல்லா பொது உடமை இயக்கங்கள் நடத்தும் நிகழ்ச்சிக் கு சலெவனேன். இடதுசாரிகள் ஒற்றுமை என்பதையும் வலியுறுத்துவனேன்.

000000000000000000 00000000000000 000000 00000000000000 000000 0000000000 000000000000 0000000000 000000000000 ?

நான் சினிமாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். நானொரு இடதுசாரிதானே? சினிமாவைக் குள் இப்பொழுது பெரும் பாய்ச்சல் இருக்கிறது. நான் சினிமாவைக் குள் வந்த காலத்தில் அப்படி இல்லலை. சின்னச் சின்ன விசயங்களில் தான் நம்முடைய கருத்துகளைப் பசே முடிந்தது. கதைக் கருவை நமக்கான கொள்கை அடிப்படையில்

கோவமை மாவட்டத்தில் சிறுநில விவசாயிகள், பெருநில விவசாயிகளின் கையில் தான் விவசாயிகள் சங்கம் இருந்தது. இன்று அது ஒரு சாதிய சங்கமாக உருமாறிவிட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருப்பதைப் போன்று, கோவமை மாவட்டத்தில் விவசாயக் கமிட்டித் தொழிலாளர்கள் அமைப்பைக் கட்டவில்லை. அதற்கு காரணமும் இருந்தது. ஆங்காங்கே வேறு வேறான விவசாயமும் நடந்தது. உதாரணமாக கரும்பு விவசாயம் நடக்கும். கரும்பு விவசாயத்திற்கு பழநியிலிருந்து வேலைக்கு வருவார்கள். சர்க்கரை ஆலையில் வேலை பார்க்க திண்டுக்கல், சத்தியமங்கலம் பகுதியில் இருந்து வருவார்கள். வேலை முடிந்த உடன் அவர்கள் ஊர்க்கு பழுத்தி எடுக்க சின்றுவிடுவார்கள். அதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களை அங்கு அமைப்பைக் கட்டுவதில் பிரச்சனைகள் இருந்தன.

0000000000 00000000 0000000000 0000000000000 0000000000 ?

'ஆழிச்சுழல் உலகம்'. அது ஒரு குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு, வால்கா முதல் கங்கை வரையாறுகள் மாதிரிதான்.

வள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஒரு பகுதியில் இருக்கும் சிறுநகரம் எப்படி துறைமுகப் பெருநகரமாக வளர்ந்தது. ஒரு இனக்குழு அங்கு உறுதியானதாக மாறியது என்பதை அற்புதமாகச் சொல்லி இருப்பார் ஜோடிகுரீஸ். போற்றத்தக்கப் படைப்பாளி. இதற்குப் பிறகு எனக்குப் பிடித்த புத்தகத்தைச் சொன்னால் நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஜெயமோகனுடைய காடு என்ற நாவல். எனக்கு ரொம்ப பிடித்தமான நாவல். மனைசினிமா கட்டகாட்டைப் பற்றியது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் காடு என்பதை ஒரு கதாபாத்திரமாகவும் அற்புதமான மொழி நடையாலும் சொல்லி இருப்பார் ஜெயமோகன். பின்தொடரும் நிழலின் குரல் கட்ட நல்ல மொழிநடைதான். ஆனால் சார்வாதேவிதா மாதிரி தேவையற்ற பாலியல், வக்கிரங்களையெல்லாம் திணித்து இருப்பார். பின்தொடரும் நிழலில் குரல் வாசிக்கவும் போது நமக்கு கோபம் வரும். ஸ்டாலினை அருகில் இருந்து பார்த்தது மாதிரி அவரைப் பற்றி தேவையற்ற சித்தரிப்புகள் எல்லாம் கட்ட இருக்கும். அவரது நோக்கம் மார்க்சியத்தாவததை சிதைப்பதுதான். விஷணுபுரம் கட்ட வாசித்துள்ளனே ஆனால் காடுதான் எனக்குப் பிடித்தது.

00000000000 000000000000 00000000000 00000000000 0000000000 0000000000 000000000000 00000000 000000 0000000000000000 00000000. 00000000000 00000000 0000000000 0000000000 000000000000 00000000000 ?

Written by - சிராஜுதீன் -

Sunday, 16 June 2013 04:19 - Last Updated Sunday, 16 June 2013 04:30

இலங்கையில் மட்டுமா, சீனாவில், திபெத்தில், மலேசியாவில் ஏன் எல்லா நாடுகளிலும் அப்படித்தானே இருக்கிறது. எந்தத் தத்துவமும் பரமபொருள்மறைவாதமாக மாறும் போது வன்முறையாக மாறிவிடுகிறது. பௌத்த அடிப்படையில் பௌத்தர்கள் என சொல்லிக் கொள்பவர்கள் அந்த அடிப்படையில் வாழ்வதில்லை. பிக்குகளும் வாழ்வதில்லை. அன்பை போதித்த பிக்குகள் கொலைகூட செய்து இருக்கிறார்கள். பௌத்தத்தில் இருக்கிற நல்ல கருத்துக்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அது ஓடுக்கமுறைக் கருவியாக மாறும் போது அதை எதிர்த்துத் தான் ஆகவேண்டும்.

000000000000 0000000000 0000000000 0000000000000000 ?

கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை ஒவ்வொரு முறையும் வாசிக்கும் போதும் புதிய புதிய பரிமாணம் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும். இப்பொழுது எடுத்து வாசித்தாலும் என்ன இது இவ்வளவு நாளா நமக்குப் புரியலையே என்ற எண்ணம் தான் வரும். அந்தமாதிரி ஒரு அறிக்கை உலகத்தில் எந்தக் கட்சிக் கும் கிடையாது. கட்சி அறிக்கை என்று சொல்வதை விட மக்களுக்கான நல்லாயுதம் என்று கூட சொல்லலாம். சுவேவிலக்கியம் என்றும் கூட அதை வகைப்படுத்தலாம். உலகமயமாகக் கலுக்கு எதிரான வரே கூட அதில் இருக்கிறது.

0000000000 00000000 00000000 00000000 000000000000 00000000000000 ?

இலக்கிய உலகிலும், சினிமா உலகத்திலும் புதிய சக்திகள் உருவாகியுள்ளது. இது மிகவும் ஆரோக்கியமானது. நந்தலாலா படம் வந்து இருக்கிறது அதற்கு ஆயிரம் குறை சொல்கிறார்கள். இது ஜப்பான் படம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அப்படி கதை திருடுகிறவர்கள் இந் திப்படத்தை திருடக்கூடாதா? ஏன் ஒரு கமர்ஷியல் படத்தைத் திருடக்கூடாதா? ஆனால் நந்தலாலா படம் ஒரு காவியமாக இருக்கிறது. அப்படத்தின் இயக்குனரைக் கொச்சைப்படுத்துவது அநாகரிகம்.

00 0000000000000000 000000000000 0000000000 00000000 0000000000 ...

யாழ்ப்பாண சமீகத்தலைப் பற்றிய ஒரு சித்திரம் இருக்கும். எஸ்.பொ.வினுடைய 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்னும் நூலில் மன்னார் சமீக மக்களின் உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், கலாசாரங்களெல்லாம் கூட அந்நாளில் பதிவு செய்யப்பட்டது இருக்கும். வறோ நூல்களில் இம்மாதிரியான பதிவுகள் கிடையாது. தங்கைய உருட்டிவது என்ற ஒன்றை இந்நூலில் எஸ்.பொ. பதிவு செய்திருக்கிறார். தங்கைய உருட்டிவதைப் பற்றி

இப்போது உள்ள சமீகத்திற்கு திரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களிடமும் இதைப் பற்றி கேட்டுப் பார்த்து. கடந்து முப்பது ஆண்டுகால யுத்த சமீழலில் பலவிதமான திருவிழாக்களை அந்த மக்கள் இழந்து விட்டார்கள். நம் நாட்டில் கட்ட யுத்தமில்லாமல் பல பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் அழிந்து போய்விட்டது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் தங்களை இந்து என்று சொல்லிக் கொள்வதில்லை. முரக பக்தர்கள், சைவர்கள் என்றானால் சொல்லிக் கொள்வார்கள். தற்பொழுது 'பிரம்மிப்பிட்டும் தமிழக வரலாறு' என்னும் நூலை வாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். மிகவும் கருப்பிடப் படவணைந்திய நூல் அது.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□.

இலக்கியம் மட்டும் என்ற ஒன்று கிடையாது. அப்படி இருந்தாலும் அதில் எனக்கு உடன்பாடும் கிடையாது. அரசியலும் இலக்கியமும் இணைந்ததோன் செயலாற்ற முடியும். இலக்கியம் மட்டும் தான் என வகைபிரித்துால் ஓரேயே விசயம் தான்; மக்களுக்கான இலக்கியம் மக்களுக்கு எதிரான இலக்கியம் என்றானால் வகைப்படுத்த முடியும். இலக்கியத்தில் அரசியலெல்லாம் கிடையாது அதெல்லாம் இங்கு பச்சேமுடியாது. இது இலக்கியவாதிகள் கட்டிடம் என்று சில இலக்கியவாதிகள் கற்றுவர். பந்தகொஸ்தே சபையா என்ன அது.

புத்தகக் கண்காட்சிக்கு வருபவர்களை அச்சியையாகப் பார்ப்பது நாம் ஏதாவது இலக்கியம் பச்சினால் இவனெல்லாம் எதுக்கு இலக்கியம் பச்சேறானால் என்பது. இப்படியாகவும் சில இலக்கியவாதிகள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு சினிமாவில் வாசிக்கக் கட்டியவர்கள் அதிகரித்திருக்கிறார்கள்.

நாவல்கள், மார்க்சிய நூல்கள் என பல நூல்களை உதவி இயக்குநர்களுக்கு வாசிக்கக் கொடுப்பனே. ஒரு முறை தன் உதவி இயக்குநரிடம் இருந்த புத்தகத்தைப் பார்த்து இயக்குநர் கேட்டிருக்கிறார் என்ன இது என்று, மணிவண்ணன் சாரகொடுத்துார் பபிக்கச் சொல்லி அப்படின்னு உதவி இயக்குநர் கற்றியிருக்கிறார். பிறகு ஒரு நாள் அந்த இயக்குநர் என்னிடம் ஏன் சார் எங்க பசங்களை எல்லாம் கட்டுக்கூறீங்களென்றார். புத்தகம் கொடுத்துப் பபிக்கச் சொல்வது கட்டுக்கூறா என்ன இது அசிங்கமாக இருக்கே என்றனே. ஆனால் இன்று ஒரு பெரிய வாசகப் பரப்பு உருவாகி இருக்கிறது. அரசியல் இலக்கியப் புரிதல்களோடு நிறையப் பரே இருக்கிறார்கள் இது எதிர் காலத்தின் மீது எனக்குப் பெரிய நம்பிக்கையை உண்டுகிறது.

இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வணேட்டும். பொழுதாய் போகக் குவதற்காக, சடை அடிக் கிறதுக் காக வருகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஜோடனகைக் காக புத்தகங்கள் வாங்குகிறவர்களும் கண் காட்சிக்கு வருகிறார்கள்.

புத்தகக் கண் காட்சி நடபெறுகிற அதே காலகட்டத்தில் பொருட்காட்சியும் நடபெறுகிறது. பொருட்காட்சியில் வறும் வேடிக் கையும் களிக் கையும் மட்டும் தான் இருக்கிறது. ஒப்பீட்டளவில் பார்க்கும் போது பொருட்காட்சியைவிட புத்தகக் கண் காட்சி மிகவும் முக்கியமான ஒரு பண்பாட்டு நடவடிக்கை. வார இதழ்களையும் துப்பறியும் நாவல்களையும் வாசித்துக் கொண்டிருந்த நான் ஏதோ ஒரு புள்ளியில் தீவிர வாசகனாக மாறியதைப் போல கண் காட்சிக்கு வருபவர்களும் ஏதோ புள்ளியில் ஒரு மாற்றத்தை அடையக் கட்டும். என்னுடைய மாணவப் பருவத்தில் இது போன்ற புத்தகக் கண் காட்சி இல்லையே என்கிற வருத்தம் எனக்கு இருக்கிறது.

000000 : 00000000 .000000